

سازمان بهیستری کشور
معاونت امور توانبخشی
ساد توانبخشی مبتنی بر جامعه

آموزش در جامعه برای کمک به افراد معلول

۲

کتابچه‌ی آموزشی برای اعضای خانوادگی فردی که مشکل بینایی دارد

چگونه فرد را آموزش دهیم که بتواند امور شخصی
خود را انجام دهد

سازمان بهداشت جهانی

<p>عنوان و نام پدیدآور: کتابچه‌ی آموزشی برای اعضای خانواده‌ی فردی که مشکل بینایی دارد؛ چگونه فرد را آموزش دهیم که بتواند امور شخصی خود را انجام دهد / مؤلف سازمان بهداشت جهانی؛ مترجم سازمان بهزیستی کشور، ستاد توانبخشی مبتنی بر جامعه</p> <p>مشخصات نشر: تهران: سازمان بهزیستی کشور، اداره کل روابط عمومی، ۱۳۸۸.</p> <p>مشخصات ظاهری: ۲۰ ص.: مصور؛ ۲۹×۲۲ س. م.</p> <p>فروست: آموزش در جامعه برای کمک به افراد معلول = [ج. ۲]. Training in the community for people with disabilities.</p> <p>؛ [ج. ۱]</p> <p>شابک: دوره: ۷-۲۱-۵۵۱۷-۶۰۰-۹۷۸؛ ج. ۲: ۱-۲۳-۵۵۱۷-۶۰۰-۹۷۸</p> <p>وضعیت فهرست نویسی: فیبا</p> <p>یادداشت: عنوان اصلی: Training package for a child who has difficulty seeing: How to train the person to take care of take care of himself or herself.</p> <p>موضوع: توانبخشی - راهنمای آموزشی</p> <p>موضوع: معلولان - راهنمای مهارت های زندگی</p> <p>موضوع: معلولان - مراقبت های خانگی</p> <p>موضوع: کم بینایان - توانبخشی</p> <p>موضوع: کم بینایان - راهنمای مهارت های زندگی</p> <p>موضوع: نابینایان - راهنمای مهارت های زندگی</p> <p>شناسه افزوده: سازمان بهداشت جهانی</p> <p>شناسه افزوده: World Health Organization</p> <p>شناسه افزوده: سازمان بهزیستی کشور . ستاد گسترش توانبخشی مبتنی بر جامعه</p> <p>شناسه افزوده: سازمان بهزیستی کشور . اداره کل روابط عمومی</p> <p>شناسه افزوده: آموزش در جامعه برای کمک به افراد معلول؛ [ج. ۲].</p> <p>رده بندی کنگره: HDV۲۵۵/۸ ج. ۲ ۱۳۸۸</p> <p>رده بندی دیویی: ۳۶۲/۱۷۸۶</p> <p>شماره کتابشناسی ملی: ۱۹۰۷۵۳۵</p>	
---	--

آموزش در جامعه برای کمک به افراد معلول

کتابچه‌ی آموزشی برای اعضای خانواده‌ی فردی که مشکل بینایی دارد.

چگونه فرد را آموزش دهیم که بتواند امور شخصی خود را انجام دهد(۲)

مؤلف: سازمان بهداشت جهانی

مترجم: ستاد توانبخشی مبتنی بر جامعه

ناشر: اداره کل روابط عمومی سازمان بهزیستی کشور

ویراستاران علمی: علی مشیری رودسری

صفحه آرای: ندا شوقی

چاپ اول: ۱۳۸۸

شمارگان: ۲۰۰۰ جلد

قیمت: اهدایی

خانواده گرامی

این کتابچه به شما کمک می‌کند تا با مشکلاتی که فرد تحت مراقبت شما دارد، آشنا شوید و روش آموزش دادن به او را یاد بگیرید و از بروز رفتارهای نامطلوب وی جلوگیری کنید.

قبل از انجام هر کاری به نکته‌های زیر توجه کنید:

۱. ابتدا تمام کتابچه را یک بار بخوانید.
۲. ببینید کدام بخش برای فرد تحت آموزش شما لازم و مفید است.
۳. اگر فرد در موردی تواناست یا مشکلی نداشت، می‌توانید به بخش‌های دیگر پردازید.
۴. اگر فرد در مواردی مشکل دارد، روی آن بخش وقت بیشتری بگذارید.
۵. در آموزش به فرد عجله نکنید.
۶. فرد را مجبور به انجام کاری نکنید.
۷. اگر کاری را یاد گرفت و به تنهایی انجام داد او را تشویق کنید.

منظور از این کتابچه راهنما چیست؟

- یادگیری انجام امور شخصی در سنین مختلف
- آموزش نحوه غذا خوردن
- آموزش لباس پوشیدن
- آموزش نحوه تواله رفتن
- نظافت شخصی
- نحوه استفاده از پول
- برخورد مناسب با کودکان نابینا

انجام امور شخصی

امور شخصی روزانه شامل خوردن، پوشیدن، توال رفتن، پوشیدن و حمام کردن و ... می باشد. کودکی که نمی تواند خوب ببیند لازم است همه ی این مهارت ها را چنان یاد بگیرد که بتواند مستقل باشد. اگر کودک بتواند کارهای شخصی اش را به تنهایی انجام دهد، در سنین بالاتر رفتن به مدرسه و کسب درآمد، برایش آسان تر خواهد شد.

مستقل بودن به معنای آن است که کودک خودش فرصت انجام کارها را دارد، بدون آنکه از دیگران کمک بگیرد. گاهی به دلیل آنکه خانواده ها نگران سلامت کودک نابینای شان هستند از او بیش از اندازه مراقبت می کنند در این صورت وقتی کودک بزرگ تر می شود خودش قادر به انجام بسیاری از کارها نخواهد بود.

چگونه می توان انجام کاری را به فرد نابینا آموزش داد

- قبل از آموزش فرد را مورد ارزیابی قرار دهید تا از توانایی های او آگاه شوید.
- آموزش را با کاری آغاز کنید که فکر می کنید فرد به آسانی یاد خواهد گرفت.
- هر بار فقط به آموزش یک فعالیت بپردازید و آموزش فعالیت جدید را فقط وقتی آغاز کنید که کار قبلی را یاد گرفته باشد. یک فعالیت را همیشه به یک شکل انجام دهید تا او دچار سردرگمی نشود.

چند نکته برای آموزش افراد نابینا

۱. برایش شرح دهید چگونه باید فعالیت را انجام دهد. همچنین به او بگویید که چرا انجام آن فعالیت در زندگی روزانه به او کمک خواهد کرد.
۲. آن چه انجام می دهید، برایش شرح دهید. در حین اینکه با او در مورد فعالیت صحبت می کنید اجازه دهید نحوه انجام کار را لمس کند.
۳. اکنون از فرد بخواهید سعی کند خودش کار را انجام دهد. اجازه دهید تا آنجا که می تواند بدون کمک شما آن را انجام دهد. در انجام قسمت هایی از کار که به تنهایی از عهده اش بر نمی آید به او کمک کنید. برای کمک به فرد دستتان را روی دست او بگذارید و آنچه را باید بکند در ضمن کار به او بگویید.

۴. آموزش را تا زمانی ادامه دهید که یاد بگیرد تمام کار را خودش انجام دهد. این کار ممکن است چند روز یا چند هفته طول بکشد.

۵. هر بار که کاری را همراه با شما تمام می کند خوشحالی خود را بیان کنید. وقتی فرد به تنهایی بخشی از فعالیتی را انجام می دهد که قبلاً نمی توانسته، رضایت خود را به او نشان دهید.

مثال در خصوص تشویق کودک نابینا:

هنگامی که فعالیت را به خوبی انجام می دهد خوشحالی خود را نشان دهید. می توانید خوشحالی خود را با نوازش کردن و یا در آغوش گرفتن او نشان دهید. می توانید بگوئید کارش را خوب انجام داده است. به این ترتیب تمایل پیدا می کند که با جدیت بیشتری کار کند.

فعالیت هایی که لازم است فرد بتواند انجام دهد

اگر کودک کمی بینایی دارد، از باقیمانده توانایی اش در انجام فعالیت های روزانه استفاده کنید. این فعالیت ها شامل موارد زیر است:

۱. غذا خوردن

۲. لباس پوشیدن

۳. توالت رفتن

۴. حمام رفتن

۱. غذا خوردن

کودکان نابینا می تواند همزمان با کودکان بینا مهارت غذا خوردن را یادبگیرد. از کودک خود انتظار داشته باشید که هر آنچه را که کودکان هم سالش انجام می دهند، او نیز انجام دهد. این سن در جوامع مختلف متفاوت است:

از ۶ تا ۱۲ ماهگی:

او خوردن تکه های کوچک غذا با دست خود را آغاز می کند. هنوز هم در صورتی که بخواهد باید به او شیر داد.

از ۶ ماهگی یا بالاتر:

همراه شیر، شروع به خوردن غذا های نرم و خرد شده مثل غلات یا برنج می کند. او ممکن است نوشیدن از فنجان را شروع کند.

از تولد تا ۴ ماهگی :

شیر خوار عمل مکیدن و بلع را انجام می دهد. او همچنین موقعی که می خواهند به او شیر بدهند دهانش را باز می کند.

۳ سالگی:

او می تواند اکثر غذا های بزرگسالان را بخورد.

از ۱ تا ۳ سالگی :

استفاده بهتر از وسایل غذا خوردن مثل قاشق را آغاز می کند.

۹ ماهگی تا یک سالگی:

او خوردن غذا های خرد شده و استفاده از وسایل غذا خوری مثل قاشق را شروع می کند

کودکی که نمی تواند خوب ببیند در صورتی که همه روزه در یک زمان و در یک مکان با سایرین غذا بخورد، غذا خوردن را سریع تر یاد می گیرد.

آماده کردن کودک برای آنکه خودش غذا بخورد

شما می توانید، قبل از آنکه کودکتان خودش غذا خوردن را شروع کند، به او کمک کنید برای یادگیری این مهارت ها آماده شود.

آموزش غذا خوردن برای کودک زیر دو سال

- هنگام شیر دادن توجه کودک را جلب کنید، مثلاً در حالی که با او حرف می‌زنید گونه‌هایش را لمس کنید تا بداند که شما می‌خواهید به او شیر بدهید. هنگام شیر خوردن دستش را باید روی سینه مادر بگذارد. این کار به او کمک می‌کند یاد بگیرد که شیر از کجا می‌آید.

- هنگامی که دادن غذای نرم را شروع می‌کنید، به او بگویید که دارید غذا در دهانش می‌گذارید. اگر نمی‌تواند سرش را بالا نگه دارد، با دست خود آن را نگه دارید.

بگذارید کودک غذا را قبل از خوردن لمس کند.

کمک به کودک برای آنکه یاد بگیرد خودش از فنجان استفاده کند.
(برای کودک بالای دو سال)

هنگامی که کودک مشغول یادگیری استفاده از فنجان است:

۱. نخست کاری کنید که فنجان و مایع درون آن را حس کند.
۲. سپس بگذارید فنجان را بگیرد و در حالی که آن را به طرف دهانش می‌برید، مایع درون فنجان را بنوشد.
۳. در مرحله بعد او را تشویق کنید که جرعه‌ای از مایع را بنوشد.
۴. سرانجام، به او کمک کنید فنجان را به جای خود بگذارد.

دهانت کجاست غذا
داره راست میره تو
دهانت

هنگامی که کودک برداشتن غذا با دست خودش را شروع می‌کند، بگذارید غذا را لمس و بو کند. در آغاز ممکن است برای گذاشتن غذا در دهانش به کمک زیادی نیاز داشته باشد، اما به تدریج می‌تواند خودش کارهای بیشتری را انجام دهد.

به کودکان کمک کنید طرز گرفتن قاشق، برداشتن غذا و بردن غذا به دهان را یاد بگیرد. به تدریج کمک خود را کم کنید. پشت او بنشینید و دستش را به طرف دهان ببرید. معمولاً حدود یک سال طول می‌کشد تا کودک این مهارت‌ها را به خوبی یاد بگیرد.

حتی بعد از آنکه کودکان کاربرد وسایل غذا خوری را یاد بگیرد، بگذارید غذا را لمس کند به نحوی که غذا را بشناسد و بداند که در کجای کاسه است. بهتر است غذا و لیوان را در هر وعده غذا در جای ثابتی بگذارید. همچنین بهتر است کودک تان با بقیه اعضای خانواده غذا صرف کند.

به کودکان کمک کنید تکه‌های غذا را با دندان‌های جلویی گاز بزند و با دندان‌های عقبی بجود. با گذاشتن دست کودک بر روی فک خود در هنگام جویدن به او نشان دهید که جویدن به چه صورتی است. می‌توانید، به آرامی فک او را بالا و پایین ببرید، تا نحوه جویدن را یاد بگیرد.

حس می‌کنی دهان من
چطور حرکت می‌کنه؟
من این طوری غذا
می‌خورم

دخترم اون صدای شیر
ریختن برادرته

هنگامی که کودک یک پارچ آب را به دست می‌گیرد به او کمک کنید خودش آب بریزد. با گذاشتن یک انگشت در بالای لیوانش، می‌فهمد که چه وقت پر شده است. (خودتان با چشمان بسته این کار را تجربه کنید).

۲. لباس پوشیدن

■ کودکان لباس پوشیدن را در سنین متفاوتی یاد می‌گیرند که وابسته به فرهنگ جامعه محلی است. بسیاری از کودکان مهارت های لباس پوشیدن را مطابق جدول زیر یاد می‌گیرند.

۲ سالگی:

کودک لباس های شل را در می‌آورد.

یک سالگی :

کودک در هنگام لباس پوشیدن کمک می‌کند. مثلاً دستش را بالا می‌آورد.

قبل از یک سالگی:

کودک هیچ کمکی نمی‌کند.

۵ سالگی:

کودک جز در موارد دشوار خودش به تنهایی لباس می‌پوشد.

۴ سالگی:

کودک دکمه های درشت را می‌بندد.

۳ سالگی:

کودک لباس های شل را می‌پوشد.

اگر کودک نابینا، همه روزه لباس پوشیدن را تمرین کند سریع تر این کار را یاد می گیرد. همچنین اگر اعضای خانواده برای همه نوع لباسی کلمه مشخصی به کار ببرند و در هر بار دستورات یکسانی به کودک بدهند، یادگیری او بهتر می شود. بهتر است مهارت لباس پوشیدن را هنگامی که کودک به آن نیاز دارد، آموزش بدهید برای مثال :

در آوردن لباس برای رفتن به حمام و پوشیدن لباس قبل از بیرون آمدن این کار به او کمک می کند که بفهمد چرا لباس می پوشد و در می آورد.

آماده کردن کودک برای آنکه خودش لباس بپوشد و در آورد

بگذارید کودک لباسی را که می خواهد بپوشد، لمس کند. این کار به او کمک می کند تا جنس پارچه و شکل آن را قبل از پوشیدن حس کند. شکل لباس و رنگ آن را برای او شرح دهید.

در حالی که لباس تن کودک می کنید، نام هر تکه و قسمتی از بدن که لباس آن را می پوشاند بگویید.

مریم چون دست راستت را نگه دار تا آستین پیرهن زردت را تنت کنم

از او بخواهید در این کار به شما کمک کند. این کار باعث می شود کودک یاد بگیرد که خودش نیز در لباس پوشیدن نقش دارد.

کمک به کودک برای آنکه خود لباس هایش را بپوشد و در آورد.

پشت لباس های کودکتان را (با یک گره و یا سنجاق قفلی) علامت بزنید، طوری که او بتواند تفاوت بین جلو و عقب لباس را متوجه شود. همچنین یک لنگه از کفش هایش را علامت گذاری کنید به نحوی که بتواند تفاوت کفش پای راست و چپ را بفهمد.

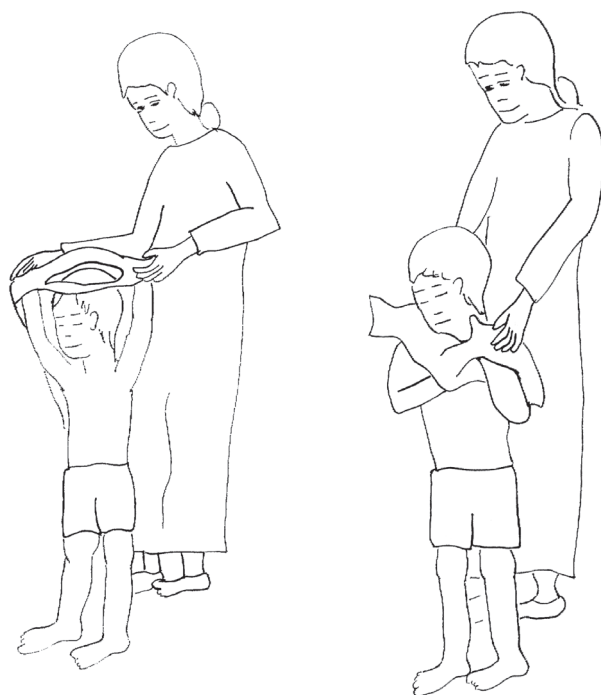
برای کودک، در آوردن لباس از پوشیدن آن آسان تر است. بنابر این نخست در آوردن لباس را به کودک یاد بدهید.

برای کمک به کودک در پوشیدن شلوار، نخست به او کمک کنید که جلوی شلوارش را پیدا کند. سپس به او کمک کنید که آن را بپوشد.

برای کمک به کودک در پوشیدن پیراهن، به او توضیح دهید که ۳ سوراخ دارد که بزرگترین آن سوراخ سرش است:

بعد به کودکان کمک کنید که باز کردن دکمه ها را یاد بگیرد. تمرین این کار، نخست روی لباس هایی بزرگ تر با دکمه های بزرگ تر آسان تر است.

به کودکان یاد بدهید که لباس هایش را همیشه در جای ثابتی بگذارد. به این طریق او لباس ها را آسان تر پیدا خواهد کرد و به کمک کمتری نیاز خواهد داشت.

مریم بعد از اینکه لباس ها رو شستم
اونارو جلوی آفتاب خشک می کنم

به کودک یاد بدهید که چگونه لباس ها شسته و خشک می شود.

سنی که کودکان توالیت رفتن را یاد می‌گیرد در افراد مختلف متفاوت است. با کمک والدین بسیاری از کودکان حدود سن ۲ الی ۲/۵ سالگی می‌توانند خشک بمانند. کودکان نابینا کمی دیرتر آداب توالیت رفتن را یاد می‌گیرند. در صورتی که کودک شما تا ۲ حدود سالگی خودش خیس نکند، می‌تواند احساس نیاز به توالیت رفتن بیان کند. در این زمان می‌توان آموزش توالیت رفتن را آغاز نمود.

۳. توالیت رفتن

آموزش توالیت رفتن برای کمک به تمیز بودن و خشک نگه داشتن کودک مهم است. کودک برای یادگیری توالیت رفتن باید :

■ یاد گرفته باشد خودش درخواست کمک کند

■ بداند که چه وقت از توالیت استفاده کند

■ تحمل کند تا لباس هایش خشک بماند.

■ بتواند به توالیت برود.

■ بتواند لباسش را بپوشد.

■ بتواند خودش را تخلیه کند.

■ آماده کردن کودک برای یادگیری توالیت رفتن

هنگام تعویض کهنه ی بچه، برای این که تفاوت کهنه ی خیس و خشک را بفهمد همیشه از کلمات یکسانی استفاده کنید. بگذارید کودک خودش کهنه ها را لمس کند تا بتواند تفاوت ها را تشخیص دهد.

■ کودکان را با خودتان به توالیت ببرید و آنچه را که اتفاق می‌افتد برایش شرح دهید. هر بار از کلمات یکسانی استفاده کنید. اطمینان پیدا کنید که همه افراد خانواده از همان کلمات استفاده می‌کنند.

همواره از یک راه برای رفتن به توالت استفاده کنید تا کودک راه را یاد بگیرد.

کمک به کودک طوری که خودش استفاده از توالت را یاد بگیرد.

■ زمانی که کودک شما به طور معمول کهنه اش را خیس می کند را در نظر داشته باشید. او را درست قبل از آن زمان به توالت ببرید. در طول روز و در زمان هایی که او به احتمال زیاد خودش را خیس می کند (برای مثال، بعد از غذا خوردن، قبل از خواب و قبل از رفتن به رختخواب در شب) او را به توالت ببرید. به کودکان یاد بدهید زمانی که به توالت رفتن نیاز دارد شما را مطلع کند. او می تواند از یک کلمه معین یا علامت معین برای آگاه کردن شما استفاده کند.

■ طرز نشستن بر روی توالت و شستن خود را به کودک یاد بدهید. اگر درست عمل کرد او را تشویق کنید. در کنار توالت یک دستگیره نصب کنید که با گرفتن آن خود را نگه دارد.

■ هنگامی که کودک از توالت استفاده می کند در کنارش باشید تا وقتی که دیگر از تنهایی نترسد. به او یاد بدهید که چگونه دستگیره ها را با دستش بگیرد و پایش را روی زمین قرار دهد، طوری که از افتادن به داخل توالت نترسد.

■ اگر کودک شما قبل از رسیدن به توالت خودش را خیس کرد، او را به توالت ببرید و همانجا لباس هایش را عوض کنید.

۴. نظافت

کودک نابینا باید بتواند مانند کودکان همسن و سال خود دست هایش را بشوید، حمام کند، دندان هایش را مسواک بزند و موهایش را شانه کند.

آموزش نظافت شخصی

شستن دست

اهمیت نظافت و پاکیزگی را برای او شرح دهید. برای مثال، هنگامی که دست های تان را می شوید و خشک می کنید نحوه ی شستن و استفاده از وسایلی نظیر حوله را برای او شرح دهید.

به کودکان یاد بدهید خودش به تنهایی این کارها را انجام دهد. از پشت سر و با گذاشتن دست های خود روی دست های او کمکش کنید. هر وقت که کمکش می کنید از کلمات و حرکات یکسانی استفاده نمایند. کم کم میزان کمک را کم کنید.

مسواک زدن

نظافت روزانه دندان ها بسیار مهم است. فرد هم می تواند دندان ها با مسواک تمیز کند. همچنین می تواند از خمیر دندان برای تمیز کردن دندان ها استفاده کند. به او یاد بدهید سطوح بیرونی و داخلی دندان ها و همینطور دندان های عقبی را تمیز نگهدارد.

به فرد یاد بدهید پس از مسواک کردن دندان ها، دهانش را با آب پاکیزه بشوید. این کار ها را هر روز در وقت معینی انجام دهید. این امر باعث می شود که کودکان انجام آن کار را به خاطر آورد.

وسایلی را که کودکان نیاز دارد در محل معینی بگذارید، و به او یاد بدهید که پس از استفاده آنها را به جای خود برگرداند. روی وسایلی مانند مسواک که فقط او استفاده می کند، علامت بگذارید.

حمام کردن

رعایت نظافت و بهداشت شخصی از ابتدا به بیماریها پیشگیری می کند به این علت لازم است فرد زود به زود خودش را با آب و صابون بشوید.

- کودکی که نمی تواند به تنهایی خود را بشوید به حمام ببرید، هنگام شستشو با او درباره آن کار با او صحبت کنید.
- فردی که می تواند به تنهایی به حمام برود باید شیوه حمام کردن را مانند سایر اعضای خانواده یاد بگیرد.

- شیوه و طرز حمام کردن سایر افراد خانواده را به عضو نابینای خانواده یاد بدهید. مثلاً می تواند با یک کاسه آب از سطل بردارد و روی خودش بریزد. یا مانند آنها برای حمام کردن به کنار چاه، رودخانه، یا برکه برود.
- اگر فرد نمی تواند به تنهایی برای حمام کردن به محل مورد نظر برود، از یک نفر بخواهید که او را تا حمام همراهی کند. این همراه ممکن است عضوی از خانواده، دوست و یا همسایه باشد. و یا می توانید طنابی از خانه تا حمام بکشید تا او به کمک طناب خود را به محل حمام برساند.

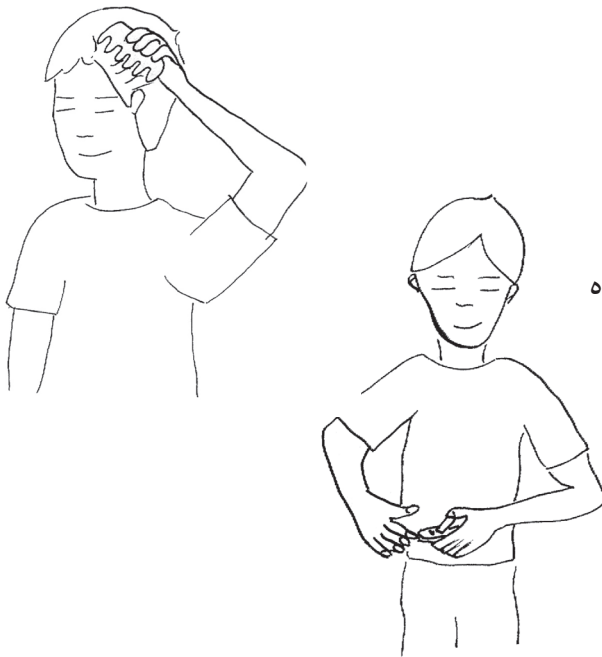

لباس شستن

به او یاد بدهید بعد از حمام کردن، لباس تمیز بپوشد. بگوئید لباسهایی که می پوشد باید مرتب شسته شود. او می تواند با بو کردن لباس ها بفهمد که چرک هستند و نیاز به شستن دارند یا نه.

هنگامی که به فرد طرز شستن لباس ها را یاد می دهید لازم است موارد زیر را به خاطر داشته باشید:

- فرد می‌تواند مقدار صابونی را که مصرف می‌کند با نگهداشتن صابون در دستش اندازه بگیرد. باید پیش و پس از شستن لباس‌ها تعداد آنها را بشمارد تا گم نشود.
- چنانچه لباس‌ها را در رودخانه می‌شوید به او بگویید هر بار فقط یک تکه را بشوید. اگر لباس‌های زیادی در آب باشد ممکن است آب رودخانه آنها را ببرد.
- به فرد یاد بدهید که برای خشک شدن لباس‌ها، آنها را کجا پهن کند.

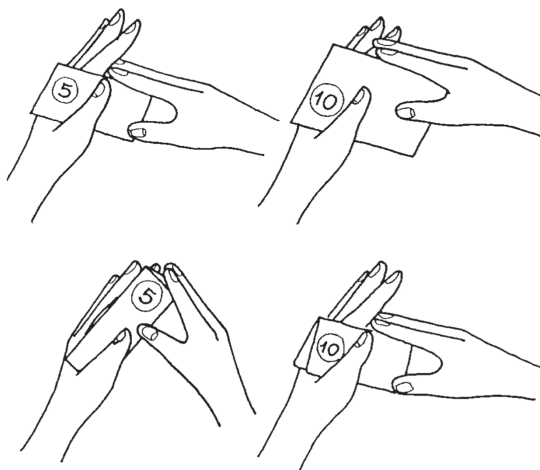
شانه کردن موها و گرفتن ناخن‌ها

به فرد یاد بدهید موهایش را شانه بزند. همچنین به او بیاموزید ناخن‌هایش را همیشه کوتاه نگاهدارد و هر روز آنها را تیز کند.

طرز استفاده از پول

به فرد یاد بدهید سکه‌ها را از روی وزن، اندازه و شکلشان و اسکناس‌ها را از روی اندازه‌شان از هم تشخیص دهد. می‌تواند اسکناس را بین انگشتانش بگیرد و آنها را تشخیص دهد. اگر اسکناس‌ها به یک اندازه بودند، اسکناس‌هایی با ارزش‌های متفاوت را به شکل متفاوت تا بزنید. به فرد بگویید آنها را لمس کند تا بفهمد چطور باید آنها را استفاده کند. با لمس کردن آنها ارزش هر اسکناس را تشخیص بدهد.

نکاتی که خانواده‌ها باید رعایت کنند

برخورد مناسب داشتن

کودکانی که اصلاً نمی‌بینند یا نمی‌توانند خوب ببینند مانند سایر کودکان به انضباط توأم با محبت نیاز دارند. گاهی مردم آنقدر برای کودکان نابینا احساس ترحم می‌کنند که به آنان اجازه می‌دهند کارهایی انجام دهند که به کودکان دیگر اجازه آن را نمی‌دهند.

با کودکان نابینا همان‌طور رفتار کنید که با کودکان دیگر رفتار می‌کنید. کودک نابینا عادات غذا خوردن متفاوتی نسبت به کودکان دیگر دارد. برای مثال لمس غذا برای شناسایی نوع و جای آن با این حال باید عادات غذا خوردن مرسوم جامعه را یاد بگیرد. آنگاه او می‌تواند بدون آنکه خانواده را شرمند کند با سایر مردم غذا بخورد.

نکاتی درباره ایمنی منزل فرد

فردی را که آموزش می‌دهید نیاز به خانه ای امن دارد باید بتواند با ایمنی در خانه راه برود. اجاق گاز، تنور، یا آتشی که روی آن غذا می‌پزید باید طوری محفوظ باشد که او خودش را نسوزاند. اگر در آن اطراف چاه وجود دارد، باید روی آن پوشیده باشد و یا حفاظش طوری باشد که فرد داخل آن سقوط نکند. اگر سر راه فرد در مسیرهای اطراف خانه سنگ و کلوخ‌هایی بزرگ وجود دارد، آنها را بردارید. گودال‌های سر راه را هم با شن یا خاک پر کنید.

نتیجه

بعد از آن که این کتابچه را مدتی مورد استفاده قرار دادید، به پرسش‌های زیر پاسخ دهید. ابتدا فردی را که آموزش می‌دهید تحت نظر بگیرید. سپس در خانه مقابل هر پرسش تاریخ بگذارید.

- اگر کار مورد نظر را همیشه به تنهایی انجام می‌دهد، در خانه مقابل «به تنهایی» تاریخ بگذارید.
- اگر گاهی و یا در قسمتی از کار نیاز به کمک دارد، در خانه مقابل «بعضی وقت‌ها یا با کمکی» تاریخ بگذارید.
- اگر هیچ بخشی از فعالیت را نمی‌تواند به تنهایی انجام دهد، در خانه مقابل «به هیچ وجه» تاریخ بگذارید.

آیا خودش غذا می‌خورد؟ (شامل خوردن و آشامیدن)

به تنهایی ☐ بعضی وقت‌ها یا کمی کمک ☐ به هیچ وجه ☐

آیا خودش را تمیز نگاه می‌دارد؟ (شامل شستشو، حمام کردن و تمیز کردن دندان‌ها)

به تنهایی ☐ بعضی وقت‌ها یا کمی کمک ☐ به هیچ وجه ☐

آیا به توالت می‌رود؟

به تنهایی ☐ بعضی وقت‌ها یا کمی کمک ☐ به هیچ وجه ☐

آیا لباس‌هایش را می‌پوشد و از تن درمی‌آورد؟

به تنهایی ☐ بعضی وقت‌ها یا کمی کمک ☐ به هیچ وجه ☐

اگر همه پاسخ‌های شما "به تنهایی" است کار هر دوی شما خوب بوده است. دیگر می‌توانید استفاده از این کتابچه را متوقف سازید.

چنانچه هر کدام از پاسخ‌ها "بعضی وقت‌ها یا با کمکی یا گاهی" یا "به هیچ وجه" بود، ممکن است به خاطر یکی از دلایل زیر باشد. تمام فهرست را بخوانید تا علت احتمالی هر یک از این پاسخ‌ها را پیدا کنید و ببینید درباره آن چه باید بکنید.

علت	چه باید کرد
۱. به او فرصت نداده اید تمام توانایی‌های خود را بروز دهد.	اجازه به دهید فعالیت‌ها را با کمک کمتر انجام دهد. آموزش را آن قدر تکرار کنید تا فرد از عهده انجام هر کدام از فعالیت‌ها بر آید.
۲. فرد سعی نمی‌کند کارهای شخصی خود را انجام بدهد.	تشویقش کنید تمام توان خود را برای انجام این فعالیت‌ها بکار ببرد. آموزش را آنقدر تکرار کنید تا فرد از عهده انجام هر یک از این فعالیت‌ها بر آید.
۳. به اندازه کافی فرد را آموزش نداده اید	آموزش را ادامه دهید. اگر در مدت شش ماه نتیجه‌ای حاصل نشد از توان یار محلی راهنمایی بخواهید.
۴. راهنمای‌ها را درست دنبال نکرده اید.	کتابچه را دوباره بخوانید. اگر فکر می‌کنید که راهنمای‌ها را خوب نفهمیده اید، با توان یار محلی صحبت کنید. آموزش را آنقدر تکرار کنید تا فرد از عهده انجام هر کدام از این فعالیت‌ها بر آید. سپس استفاده از کتابچه را متوقف کنید.
۵. آموزش فرد به دلیل معلولیت او، امکان پذیر نیست.	او برای انجام هر کاری احتیاج به کمک دارد. با توان یار محلی صحبت کنید ببینید آیا باید استفاده از این کتابچه را متوقف کنید یا نه.

اگر به استفاده از این کتابچه ادامه می‌دهید، مدتی دیگر فرد را آموزش دهید. آنگاه باز به همه پرسش‌ها پاسخ دهید ببینید آیا فعالیت‌های بیشتری انجام می‌دهد یا نه.

